Rakvere Seitsmenda Päeva Adventkoguduse NOORTE tõeliselt päris oma leht.

Miks Jeesus pesi oma jüngrite jalad?

Piibel räägib riidlevatest inimestest. Ka Jeesuse jüngrid riidlesid tihti omavahel. Ehkki nad olid pidevalt koos Jesusega, elas nendes siiski, nagu on öeldud, "vana Aadam". Ja nende tüli põhjused olid religioossed.

"Ja jüngrite keskel sündis tüli sellest, kes neist oli suurim. (Lk.22,24) See kurvastas Vabastajat. Ta ütles: "Rahvaste kuningad valitsevad isandaina nende üle ja nende võimumehi hüütakse armulisiks isandaiks.Kuid teie ärge olge nõnda, vaid suurem teie seast olgu nagu noorem, ja ülem nõnda nagu see, kes teenib.

(Luuk.22/ 26,27).

Suurim on teenija! Tundub et see on loomuvastane! Kes tahaks olla teenija? Harvad isikud on inimkonna ajaloos on tahtnud olla teenimas teisi inimesi, enamik soovib aga, et neid teenitakse. Siiski räägitakse tänapäeval ka firmajuhtidest, kes püüavad pehmema juhtimise poole.

Mida Jeesus sellega mõtles? Kas ta näitas ka eeskuju oma väite kinnituseks? Vaadates tema elulugu neljas evangeeliumis ei jää meile märkamatuks, kui palju ta teenis oma kaasaegseid. "Inimese Poeg ei ole tulnud, et teda teenitaks, vaid teenima ja oma hinge andma lunaks paljude eest!"

(Matt.20/ 28.)

Viimsel õhtusöömaajal juhtus midagi sellist, mida harva tõstetakse esile arutlemise jaoks.

Nagu varem juba mainisime, olid jüngrid sel õhtul halvas tujus. Tekkis tüli. Idamaadel oli kombeks, et enne söömaajale asumist pesti jalad puhtaks. Veekruus, kauss ja rätik olid ruumis kasutamiseks olemas, kuid toimingu sooritaja, teenija, puudus. Olukord oli kaunis pakiline. Jüngrid vaatasid üksteisele otsa ja ootasid, et keegi teeks ära teenija töö. Kuid igaüks mõtles: "No mina küll mitte." Tolle aja olusid arvestades oli see toiming väärikust alandav.

Hetke vaatas Jeesus oma jüngreid. Siis võttis ta ülekuue seljast, vöötus rätikuga ja hakkas pesema oma jüngrite jalgu. Kakskümend-

neli tolmust jalga. Sügavas vaikuses lasid jüngrid oma Issandal endi jalad pesta. Peale ühe.

Oli ennekuulmatu, et õpetaja sooritas õpilasele kuuluvat tööd.

Algul Peetrus ei mõistnud, milles oli küsimus. Ta erutus, kui Jeesus tuli tema juurde ja püüdis pesta tema jalgu. "Isaand, kas sina minu jalgu pesed?" -- Eladeski ei või sina minu jalgu pesta!" (Joh.13 / 6,8.) Vaene Peetrus! Õnneks ta siiski mõistis asja tähtsust ja lubas Jeesusel lõpuks oma jalgu pesta.

Mida jalgade pesemine aga tähendab?

Adventkirik on üks vähestest, kui mitte just ainuke kogudus, kus armulauale eelneb jalgade pesemine. Seda kutsutakse alandusteenistuseks. Enne armulauast osasaamist siirduvad mehed ja naised kirikusaalist selleks otstarbeks kohaldatud ruumidesse, mehed ühele poole ja naised eraldi teisele poole. "Kas mina võin sind teenida?" - küsimustega leiavad paarid üksteist. Üks istub toolile, teine toob kausiga vee ja rätiku. Vaikse palve järel peseb üks teise jalad ja lõpuks ka kuivatab. Pärast osad vahetuvad.

Jalgadepesu ajal ja ka enne seda on võimalik teineteisega ära leppida.

Jeesus tuli siia maailma kõrvaldama pattu. Kõik isekus on patt. Kui Peetrus keelas Jeesusel oma jalgu pesta, siis tegelikkuses ta ütles sellega: "Sa ei tohi mind puhtaks teha, sa ei tohi kõrvaldada minust mu kadedust, ägedat iseloomu, tülinorimist ja uhkust."

Jalgade pesemine võib olla tugev vaimulik kogemus sellele, kes seda mõistab. Jalgade pesemine valmistab inimest ette armulauast osasaamiseks. Mind julgustab Jeesuse näidatud eeskuju tõelisest teenimisest, pestes oma jüngrite jalad. Sama tahab ta teha ka minule kui ma usun; ta puhastab ka mind enne armulauast osavõtmist.

Jorma Katainen
"NYKYAIKA" Nr.10/97.

P.S. Eesti Adventkogudustes on Osasaamiseteenistus 4x aastas, iga kvartali viimasel laupäeval, u. kell 11.

Jumala matemaatika:

Jouni Koskela

90% on rohkem kui 100%

Igal laupäeva õhtul ootab oma kolmandik inimesi peale TV-uudiseid pinevil loterii loosimisi. Mõnelgi lotomängijal on salajase unistusena rikastumine umbes selles laadis: "Seda asja ma küll vahele ei jäta!"

Tõsi küll, on olemas ka loteriist palju halvemaid võimalusi ruttu rikkaks saada. Piiblis ei suhtuta negatiivselt rikkusesse kui sellisesse; sealt leiame palju positiivseid eeskujusid rikkusest, nagu näiteks Aabraham, Joosep, Taavet ja Iiob. Materiaalset vaesust ei peeta ihaldatava eesmärgina: "Pettus ja valekõne hoia minust eemal, vaesust ega rikkust ära mulle anna, toida mind aga vajaliku leivaga,"

(Õpet.s. 30/ 8.)

Rahahimu eest ja sellega kaasneva kiire rikastumise kire, pettuse ja ahnuse eest hoiatab Piibel selgelt ja konkreetselt. Rahahimu kohta on öeldud, et "see on kõige paha algus ja juur".

Pärilikkuse teel saadud patususe hukutavat mõju on näha ja tunda kõiges selles, mida inimene teeb ja on. Ka majanduselu ei tee selles suhtes erandit, isegi mitte kristlaste suhtumises rahasse. Seepärast pole ka ime, kui isegi kristlaste raha-asjade seas leidub ahnust, ebaausust ja sügavat isekust, lausa julmustki, mis tuleb ilmsiks nii üksikisikute kui ka organisatsioonide tasemel.

Jumal näeb ja teab meie langemisi sellel alal. Läbi kogu Piibli on üllatavalt palju õpetusi õigest majandamisest ja raha tähtsusest. Näiteks paljudes tähendamissõnades kõrvutab Jeesus raha kasutamist ja majandusasju.

Kristlane peab oma raha-asjadega tegelema ausalt, vastutustundeliselt ja õiglaselt. "Keiser" peab endiselt saama seda "mis kuulub keisrile". Maksupettused, "pime töö" jmt. on patt, millest tuleb meelt parandada. Samas tuleb tõdeda, et näiteks maksude planeerimist ausatel alustel tuleb igatahes heaks tunnistada.

Asketism ja liialdane kokkuhoid (ihnus) ei ole õige vastutustundlikkus. Oma perekonna ja ligimeste vajadustele tuleb küllalt piisavalt ja korralikult tähelepanu pöörata ega tohi neid hooletusse jätta. Kodus ja perekonnas vajatakse paljusid tooteid ja teenuseid. Peale selle on veel "kõik kohe mulle"- vajadusi, mida on enamasti noortel, aga mida leidub ka meil, vanematelgi.

Kristlane annab Jumalale

Olulise osana kristlase edukas majapidamises on Jumalale andmine. Loomulikult on Jumala oma juba kõik, kuna ta on kõige nähtava ja nähtamatu Looja ja Ülalhoidja.

Kõik see jõukus ja materiaalsed hüved, mis mul on, on Jumalalt saadud kink, mida ma saan tänulikult vastu võtta ning mida ma saan vastutustundlikult kasutada enese ja oma perekonna heaks ja kasuks.

Jumal on kõigis oma andides üleküllusliikult rikas ja lausa pillavalt raiskav. Seda on näha kasvõi looduse paljudes imelisustes. Kõige sügavamalt ilmnes ja ilmneb Jumala andev süda selles, et ta saatis oma ainsama Poja Jeesuse meile tasuta, ehkki Jumalale endale maksis see kõik.

Jumala andides kätkev õnnistus on mitmepalgeline, sest see puudutab mitmeid külgi: Jumala riiki, ligimesi ja ka andjat ennast. Mina leian, et meie, tänapäeva kristlased, oleme kaotanud väga palju, ja ka Jumala töö on kaotanud väga palju, kui oleme jätnud hooletusse kümniste andmise Jumalale. Sellel on teadagi mitmeid põhjusi, nagu näiteks õpetuse puudus või vale, käsumeelne õpetus. Pealegi veel kirikute maksuvabadus - no ega ju kogudused ei vaja meie kümniseid!

Samal ajal aga mitmetes kristlikes ringkondades kitkuvad majandusjuhid ja teised vastutavad isikud oma kuklad punasteks, maadeldes oma nappide varadega.

Kümnised

Kümniste andmine ei ole käsumeelne nõue, vaid hoopis Jumala antud suurepärane võimalus teenida tema riigi töö heaks. Mõned kristlased ei anna kümniseid või annavad vahetevahel, et mitte osutuda käsumeelseteks. Mõned jälle annavad "nii nagu Vaim juhib". Kas tõesti Vaim juhib andma vähem, kui Piibel meid selleks üles kutsub? Mitmed kristlased on "siis kui on" -andjad. Annan siis kui olen saanud õppelaenu ära maksta, kui on muretsetud oma kodu ja see kinni makstud, kui lapsed on juba kodust oma elu elama läinud, kui olen juba piisavalt kogunud vanaduspäeviks... Vajalikud asjad , kuid samas ka kerged ettekäänded selleks, et mitte anda.

Kümniste andmine on ainuke asi, kus Jumal kutsub meid üles ennast läbi katsuma (Mal. 3/ 10). Jumala "läbikatsumist" tuleb siiski mõista õiges valguses. Küsimus on selles, et kümnise kaudu õpetab Jumal meid tundma Jumalat ennast, tema ustavust ja hoolitsust. Ta soovib õpetada meid andma ilma palga saamise lootust ja julgustab meid loota sellele, et tema ja teab meie vajadusi ja hoolitseb meie eest.

Jumal õnnistab meid kümniste andmise kaudu. Õnnistus tuleb selle kristliku koguduse tehtava töö heaks, kellele me enda omast anname, ja kaudselt ka meile endile näiteks kogudusest saadava piibliõpetuse vahendusel. Vabatahtlike annetuste abil hoolitseb Jumal ka koguduse tööliste eest. Õnnistus tuleb kasuks ka neile puudustkannatavaile, kes saavad abi annetustest tulnud varadest.

Õnnistus tuleb ka andjale endale: Andes kümnist õpime vähehaaval vastutustundelist, plaanipärast ja mõistlikku majandamist juba üksnes sel põhjusel, et meie suhtumine rahasse muutub tervemaks ja leiame asjadele õiged tähtsusjärjestused. Jumal ei jää kellelegi võlga. Ta katsub küll kümnise andjat läbi, isegi majanduslikul alal ja vahel isegi kõvasti. Andmine ei ole siis ühim tee majanduslikule jõukusele, kuid see on tee, mis vähehaaval viib rahulolule. Rahulolu on küllaltki hea peaalune magamiseks.

Tühine asi pole seegi, et Jumal tõepoolest hoolitseb sinu eest. Mul on kogemusi ka mu enda perest. Me ei ole rikkad ega ka vaesed, kuid meie vajadused on Jumal rahulda- nud alati ustavalt. Mittemidagi hädavajalikku pole meil kunagi puudunud.

Vahel on Jumala abi tulnud viisil, mis eredalt ületab meie inimlikku mõistust... Viimati oli see eelmisel sügisel, kui ma jalaluumurru tõttu olin mitu kuud töövõimetu ning mitu tööotsa jäi tegemata. See, et meie peresse kuulub kogunisti kaheksa suurt ja väikest Koskelat ning et ma olen uustalunik ja et Soome kuulub EU-sse, teeb minu elust kaunis huvitava. 1970.-ndail aastail töötasin mõnd aega panga teenistuses ja ka pärast seda on mul olnud pidevalt rahadega pistmist nii oma töö juures kui ka mulle usaldatud ülesannetes.

Nende aastate jooksul saadud majanduslikud õpetused ja kogemused jäävad tublisti alla Jumala ökonoomiale, nii et ma ei jõua ära imestada. Jumal ei anna andjale midagi teenetele vastavalt vaid hoopis armust.

Kuidas ja kuhu ma kümnist annan?

Minu meelest on kõige loomulikum koht anda sellele kogudusele, mille ringkonnas ma tegutsen ja kust oma peamist vaimulikku rooga saan, misjonitööle ja puudustkantavatele. Sobiv summa palgasaajal oleks 10% tulust ja eraettevõtjal 10% kasumist.

(Kui küsimuse alla tuleb, kas brutto- või netto-tulust, siis toimetuse poolehoid on netto-tulu kasuks. Kuna maksudest laekuv raha läheb ju ka pensionideks, siis pensionärina annad ju kümnist pensionist; seega brutto-tulust tulenev kümnis oleks sisuliselt topeltkümnis.

"O.L." Toimetus.)

Ka talgutöö kristliku koguduse heaks on ka andmine.

Piiblis kutsutakse meid üles püüdlema armuande. Kui paljud kristlastest paluvad aga enda omast andmise andi? ☐

"Herää valvomaan" 7 / 96
"Nykyaika" Nr. 36 / 96

Kirjutaja on Soome Piiblikooli ringkonnasaadik Mäntsäläst.

TIIDU VIKTORIINI VASTUSED

1. Aaron 2.Moos.4 / 14. 2. Jeesus Joh. 6 / 19.
3. Hingamispäeval. Luuka 6 / 6.
4. ...minu sõnad... Joh. 15 / 7. 5. Miika raamat.
6. Kogudus. Vt.Ilmut.12.pt. 7. Piibel. Ef. 6 / 17.
8. ...hõbe... Õp.s. 22 / 1. 9. ...ütleb...kotkas... Jer. 48 / 40.
10. ...hädaohtu...rumalad... Õp.s. 27 / 12.

Järjejutuveerg === Emilio Knechtle "Kannatused Jumala plaanis" ===

(10.)

19.

minu Jumal mingil põhjusel, mida mina ei tea, otsustas võtta minult raha, armastan ma Teda siiski, usaldan Teda!"

Armsad sõbrad, selliselt ei saa keegi, kes ei armasta Jumalat, õnnetusse suhtuda. Kui ei armastata Jumalat, siis õnnetuse tulles loobutakse Jumalast.

41% koguduseliikmeist lahkub igal aastal kogudusest. Ma olen nendega rääkinud; nad ütlevad, et sellel ja teisel põhjusel on nad tüdinenud.

Üks noormees ristiti. Aasta pärast ei tulnud ta enam kirikusse. Julustaja läks küsima põhjust: "Kas sa pole rahul jutlustajaga?" Ta vastas: "Jah, jutlustajadki on igavavõitu, kuid see pole põhjus." "Kas kogudus ei armasta sind, kas selles on põhjus?"

"Noh, ka seda; ega ükski pole mind näiteks kogu aasta jooksul lõunalegi kutsunud. Kuid ka selles pole asi.""Kuid, Bruno, ütle siis, milles on põhjus!"

"Kuus kuud tagasi sattusin raskustesse. Olin käinud korralikult koosolekul, maksnud kümnist, jutustanud teistele Jeesusest, kuid Jumal ei liigutanud oma väikest sõrmegi, kui mina raskustesse sattusin. Ma ei jõua armastada sellist Jumalat, kogudust ega Piiblit. Mulle aitab, nüüd olen saanud ateistiks!"

New Yorgis oli noor perekond. Nende aastane laps suri äkki. Pärast matuseid kutsusid nad mind kõrvale ja küsisid: "Miks meie laps pidi nii varakult surema? Millist Jumalat me õieti teenime? Me ei taha enam elu lõpuni palvetada."

Kibestunud. Kibestumine viib patustamisele. See on viha Jumala vastu. Inimene ütleb oma südames: "Ma tahan oma tahtmist teha. Ma armastan ennast, mitte sind."

20.

Kergem kibestumise vorm on hoolimatus Jumala Sõna vastu. Ka selles peitub viha Jumala vastu. Rahulolematus sellega, mis Jumal meiega on teinud.

Armsad sõbrad, Jumal kinnitab, et Tema teed ei ole meie teed. Tema mõtted on kõrgemad kui meie mõtted - niipalju kõrgemad kui taevas on maast. Ärgem oodakem, et peaksime mõistma kõike Jumala tegudes meie suhtes enne kui usaldame Teda. Jumal tahab selliseid inimesi, kes usaldavad Teda hoolimata sellest, mis ka ei juhtuks. Iiob oli valmis surema, kuid usaldas siiski Jumalat. Ta ütles: "Ma tean, et Sina Jehoova, suudad kõike ja et sinul ei ole ükski asi võimatu." (Iiob 42/2,3,5,6). Ta sai võidu oma iseloomu üle kriisi abil. Kuid see, kes ei armasta Jumalat, loobub sellises olukorras.

Kas mäletate, mis juhtus Paabelis? Kolm noormeest: Sadrak, Meesak ja Abednego ei kummardanud kuninga kuldkuju. Neid ähvardati visata seitsmekordselt kõetud ahju. Mida nad vastasid? "Kuningas, meie siiski ei kummarda, kuigi viskad meid põlevasse ahju - sest Jumal on võimeline meid vabastama. Ja kuigi Ta ei päästa, me siiski ei kummarda."

Elame kompromissi ajastul. Saatan tahab, et me teeksime järeleandmisi, kas või moraalselt; soovib, et me kauplustes vaataksime pornograafilist kirjandust, sest ta teab, et kui saab meie mõtted kõita, saab ta kogu meie keha oma teenistusse. Ma peame ütlema - ma ei taha

JÄTKUB...